

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Dolores peccati, quos perpessa est SS. Virgo in sua passione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

perfectissima. Ipsa suffert intensissimos dolores gratiæ, velut creaturarum omnium Sanctissima. Ipsa denique suffert certos dolores incomprehensibiles, qui transcendunt hæc omnia, quosque nominare possumus dolores divinos, eoque conjuncta sit necessitudine omnino prodigiosa cum per-

sonis divinis & cum patre, cujus est Filia; cum Filio, cujus est Mater; cum Spiritu Sancto, cujus est sponsa. Ecce tibi argumentum amplissimum & luculentissimum, ad discurrendum circa Martyrium amoris, quod Sanctissima Virgo perpessa est ad pedem crucis.

ARGUMENTUM.

Dolores peccati, quas perpessa est Sanctissima Virgo in passione sua.

ARTICULUS I.

Dolor peccati est propria contritio: Ut sit tantus, quantum est malum, cujus est dolor, deberet esse infinitus, & ita cor conterere, ut interimeret illud præ afflictione. Nemo unquam nisi JESUS Christus concepit vehementem hunc dolorem, eumque tantum; quantus debet esse. Hæc redegit ipsum in horto Olivarum ad tales angustias, ut, postquam fecit ipsam sudare sanguinem, vel, si velis, sanguineas plotare lacrymas ex omnibus membris corporis sui, fateri coegerit illum, tristem esse animam suam usque ad mortem: Jam anima Matris, quæ ipsius anima est Filij, iisdem constringitur angustijs, eodem penetratur dolore ad plantam Crucis: *Tuam ipsius animam pertransibit gladius.*

Thren 2.
v. 11.

Hinc est, quod Vates Jeremias

compatiens magnitudini doloris ipsius nuncupet ipsum proprio nomine contritionem. Comparat ipsum mari ob profunditatem, magnitudinem & amaritudinem ipsius: *Cui comparabo te Virgo Filia Sion? Magna est sicut mare contritio tua.* Cui comparare te potero Sanctissima Virgo Filia Sion? Video contritionem tuam, quæ est verus dolor de peccatis, matis adæquare magnitudinem. Non vult propheta dicere, quod invenerit omnimodam ejusdem mensuram, dum comparat illum mari, sed vult innuere juxta mentem Hugonis de Sancto Victore, quod sicut mare incomparabiliter transgreditur ceteras aquas in sua profunditate & amplitudine, sic dolores peccati, quos Sanctissima Virgo experitur in corde suo juxta crucem, incomparabiliter trans-

Quales sunt dolores peccati, & quomodo Sanctissima Virgo illos percolavit.

gre-

grediantur omnes illos, quos reli- qui Sanctorum senserunt. unquam in maximâ vehementiâ contritio- nis suæ.

Sanctus Hieronymus interpre- tans Nomen MARIÆ, affirmat, quòd significet : *Amarum mare.* Nomina dantur ad exprimendum naturam rerum : Quod nomen magis idoneum dari potuisset San- ctissimæ Virgini, toleranti dolo- res peccati cum Filio suo, ad plan- tam crucis, quàm appellando ip- sam MARIAM, id est, *Mare A- marum* ? Affero tibi hic Concep- tum Sancti Bernardini, qui non minus doctus, quàm devotus fuit. Cuius Sanctissimæ Virginis. Di- scuitur is circa hoc Nomen MA- RIÆ, hancque comparationem Maris, & quærit, unde hæc salse- do & amaritudo maris oriatur.

Oritur, inquit, ex applicatione Solis, qui virtute radiorum suo- rum attrahit ad se partes subtilio- res aquæ, è quibus efformat nu- bes, & exin in pluvias resolvit illas, quas effundit super omniem terram, ad irrigandum illam, ac conferendum illi fecunditatem : Et partes aquæ crassiores, magis- que terrestres remanent in imo, ubi torrentur & aduruntur, & ideo hæc tam insipidâ imbuuntur ama- ritudine, ut nemo aquas maris bi- bere possit. Mare igitur amatum est ex aspectu oculorum solis ; *Partes aqua subtiliores sublevantis & extrahentis, nec non & partes* R. P. *Uac Consultat. Tom. III.*

relictas adurentis, & per conse- quens amaricantis.

Non amplius admiror, Sanctis- simam Virginem esse MARIAM & magnum quoddam mare amaritu- dinum : Ad plantam Crucis ex- posita est ipsa ocalis Solis, in plenâ suâ meridiæ. JESUS in Cru- ce sol est in suo apogeo, in ar- dentissimis ardoribus divini sui a- moris ; an mirum sit, si MARIA ita directè ipsius exposita oculis e- vadat mare amaritudinis ? Ipse divisit illam à seipsâ, attraxit ad se illud, quod magis est spirituale, magis purum, magisque sublime in ipsius animâ : Magna hæc ani- ma plena erat amore & odio ; a- more erga infinitam bonitatem Dei ; odio erga infinitam malitiam peccati : Amor ipse plenus erat dulcore, pacificè quiescens in sinu Dei, per perfectam cum divinâ ip- sius voluntate conformitatem ; sed ipse odium manebat in ipsius corde, quod tantâ replevit amari- tudine, ut fuerit velut mare, cu- jus omnes simul homines nec cen- tesimam bibere possent partem.

Sanctus Bernardinus, qui diu *Serm. 47.* magnam hanc ponderavit verita- in qua- tem, meritis proia obtinere à Deo- drag. non mediocres circa illam cogni- Dolor San- tionem infusas, assent nobis, quòd- ctissimæ virginis ad plantam crucis suf- dolores peccati, amaritudines con- ficeret inte- tritionis, tam magnæ fuerint in- rimendis corde sanctissimæ Virginis ad plan- cunctis ho- tam Crucis, ut si dividerentur in- minibus, ter omnes vivas creaturas, nec u-

LIII nica

ales fiat- ores cati, & onodo ctissima- go illos- telicit.

Deratus &- viduo- conceptus- & deron- sui circ- dices &- Reginal-

nica vires haberet sufferendi portionem vel minimam sibi imponendam, sed omnes in instanti oportunitate essent mortem: Hinc cur igitur illa non millies cessit fatis ad plantam crucis? Non erat tempus ibi moriendi, sed cum Filio suo patiendi dolores interiores, millies magis intolerabiles ipsa morte.

Impossibile est cuicumque intellectui creato concipere magnitudinem dolorum Animæ Sanctissimæ Virginis ad plantam Crucis, nisi comprehendere possit magnitudinem illorum JESU Christi in Crucem suffixi.

Maximi dolores JESU Christi in cruce fuerunt interni.

Non sunt dolores, quos patitur in suo corpore à carnificum crudelitate, quibus torqueatur maximè; sed sunt dolores, quos patitur ex occasione tot millionum animarum damnatarum, quæ ipsius discerpunt & dilanant cor separando se in æternum ab ipso. O DEUS, in æternum! Perdere animam, quæ mea est, quia creavi ipsam ad imaginem meam: Perdere animam, quæ æquiori jure mea est, quia redemi ipsam mei pretio sanguinis: Perdere animam, quam magis diligo vitâ meâ. Et ipsam perdere in æternum! Ita in æternum, & per omnem æternitatem.

Junge simul hæc omnia; Excellentiam animæ immortalis, valorem infinitum sanguinis divini, amorem incomprehensibilem, quo erga hanc animam fertur, & desi-

derium possidendi ipsam in æternum, jacturam illius, quam patitur, perpetuam; adjuuge pro complemento omnium, quod non solum unica sit anima, quam perdit, nec centum, nec mille, nec centies mille, sed multitudo innumerabilis nonnisi ipsi soli cognita; Ex his omnibus nonnisi unicum institue meditationem; si comprehendis omnia illius puncta; & comprehendere poteris magnitudinem dolorum interiorum, quos Anima JESU Christi tolerat in monte Calvarie: Sed quando omnes mentis tuæ intenderis nervos per annos centenos, sublimi huic meditationi; dices te minimam illorum nondum comprehendisse partem.

Ex hoc tuos conjice oculos in speculum, quod representat ad vivum ea omnia, quæ in magno hoc comprehenduntur Archetypo ante ipsum exposito; Hoc autem est cor Virginis Sanctissimæ: *Cor MARIE clarissimum fuit speculum Passionis Christi.* Videbis eodem dolores peccati, quos JESUS CHRISTUS passus est in corde suo, sed non videbis eorum magnitudinem in speculo magis quam in Archetypo, & admirandus cogèris dicere cum Vate: Oceanus hic est amaritudinis; abyssus est nesciens fundum: *Magna sicut mare contributio tua: O JESU, quid sustinisti: O MARIA, quid tolerasti pro miseris animabus mortalium!* Quid repen-

Dolores interni Sanctissimæ Virginis fuerunt iidem.

S. Laurent. Justiniani lib. de triumphali agone c. 11.

rependere hæc possunt vobis in grati significationem animi? Aliud non exigitis, nisi amorem, & in gratæ hanc denegant vobis? Eheu! quando quælibet arderet amore, quo omnes in cælo æstuant Seraphini, haud sufficeret, ut suæ facerent satis obligationi; & ipsæ

ne quidem unicam; quam vobis offerant, possident scintillam: pro quantum ingratitude barathrum! sed relinquamus hoc barathrum, & videamus, quâ ratione ipsa toleret vehementissimos quosque dolores naturæ ad plantam Crucis.

ARGUMENTUM.

Maximi natura dolores Crucifixerunt Sanctissimam Virginem aspectu JESU Christi Crucifixi.

ARTICULUS II.

Quiaque gradus considerandi, ut cognoscendos dolores naturæ s. s. Virginis.

Loquens hæc de doloribus naturæ, non dicam, Sanctissimam Virginem illos pati naturaliter, sicut pateretur quælibet pagana: loquor de doloribus, quos natura conciliare illi potest, quosque recipit ipsa ratione prorsus divinâ & supernaturæ. Ad concipiendum aliquid ex ipsorum magnitudine, conscendere nos oportet quinque gradus, qui nos in sublime attollent, nobisque horum dolorum ostendent excessum, vel saltem fateri nos cogent, inexplicabiles illos esse cunctis linguis humanis: Ecce igitur, quid sit considerandum.

Primo, quod Sanctissima Virgo sit mulier, & consequenter indolis suavis, benignæ & compatiens. Creditur propterea Latinos dedisse scemini nomen *Mulier*, à *mollis naturâ*. Videre est plus quidem fortitudinis in viris,

sed tamen etiam plus duritiei: Mulieres plerumque magis moventur tum gaudio, tum dolore, lachrymæque magis sunt ipsis familiares; & semper videre est, ipsas citius emolliiri miserijs aliorum, quàm viros: sed inter omnes mulieres nulla unquam fuit corde tam tenero, benigno ac compassivo, sicut Sanctissima Virgo.

Secundò ipsa est Mater. Non est amor, qui adæquet amorem Matris erga filium suum: *Nullus amor vincit maternum*: Sed ipsa est Mater Filij Unigeniti. Dolor bonæ Matris de morte Filij sui Unigeniti est inconsolabilis, eodè quod irreparabilis ipsius sit jactura; sed Filius hic Unigenitus, cuius ipsa Mater erat, solus majoris est excellentiæ, quàm omnes filii omnium simul Matrum; fertur quoque ipsa majori erga ipsam amore, quàm omnes simul Matres

LIII 2

erga